Ey Genç Çiftçi

Mehmet Emin Yurdakul

Ey Genç Çiftçi — Mehmet Emin Yurdakul

İlk yayın: Türk Sazı (1914)

Mehmet Emin Yurdakul 1944 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Ey_Genç_Çiftçi&oldid=165430 (revizyon 165430). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Sabanının demirini yaratan
İstemiş ki, yeryüzünde eşsiz olan şu vatan.
Şu çiftçilik memleketi şenlene;
Onun için kuvvet vermiş senin dahi pençene.
Bak! Ne güzel, ne bulunmaz ovalar...
Toprakları altın olan bu yerdir.
Bu yerdir ki, her yanından su çağlar;
Bu yerdir ki, bir kileye yüz verir!...

Haydi yürü, sen herkesten geç kaldın;
Çarığı çek, öküzleri sür yola.
Baş ucunda altın topu evlâdın
Bak, nereyi gösteriyor parmakla!...

Biz Türklere: «Çiftçi millet» diyorlar.
Evet, Oğuz Han gününden elimizde saban var:
Bizim için en aziz şey topraktır.
En iyi hal alında ter, elde nasır olmaktır.

O sendeki aslan gövde üstünde,
Demir gibi sağlam olan o kollar
Kerpiç gibi bir tarlayı dört günde,
Değirmenin unu gibi ufalar!..

Kalk, oturma, artık yeter dinlenme;
Gün aşıyor, şimdi akşam olacak.
Çiftini sür, bugün biraz emek çek;
Boş ambarlar yarın buğday dolacak!..